31985D0204

DECIZIA CONSILIULUI
din 7 martie 1985
privind acceptarea, în numele Comunității, a trei anexe la convenția internațională privind simplificarea și armonizarea regimurilor vamale

(85/204/CEE)

CONSILIUL COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene,

având în vedere recomandarea Comisiei,

întrucât, conform Deciziei 75/199/CEE [1], Comunitatea este parte la Convenția internațională privind simplificarea și armonizarea regimurilor vamale;

întrucât anexele la convenția menționată privind importul definitiv, exportul definitiv și rambursarea drepturilor de import și a taxelor pot fi acceptate de Comunitate;

întrucât acceptarea trebuie să fie însoțită de anumite rezerve pentru a fi în concordanță cu recomandările speciale ale Uniunii Vamale și cu stadiul actual de armonizare în domeniul legislației vamale,

DECIDE:

Articolul 1

Prin prezenta sunt acceptate în numele Comunității, cu rezervele menționate, următoarele anexe la Convenția internațională privind simplificarea și armonizarea regimurilor vamale:

— Anexa B.1 privind importul definitiv (anexa I la prezenta decizie), cu o rezervă de ordin general și rezerve referitoare la norma 28 și la practicile recomandate 19 și 52;

— Anexa C.1 privind exportul definitiv (anexa II la prezenta decizie), cu o rezervă de ordin general și rezerve referitoare la norma 21 și la procedura recomandată 10;

— Anexa F.6 privind rambursarea drepturilor de import și a taxelor (anexa III la prezenta decizie), cu o rezervă de ordin general și o rezervă referitoare la norma 7.

Articolul 2

Președintele Consiliului desemnează persoana abilitată să notifice secretarului general al Consiliului de cooperare vamală acceptarea, în numele Comunității, a anexelor menționate la articolul 1, precum și la rezervele indicate în acest articol.

Adoptată la Bruxelles, 7 martie 1985.

Pentru Consiliu

Președintele

A. BIONDI

[1] JO L 100, 21.4.1975, p. 1.

ANEXA I

ANEXA B.1

ANEXĂ PRIVIND IMPORTUL DEFINITIV

Introducere

Mărfurile importate definitiv pentru folosință sau consum pe teritoriul vamal trebuie declarate pentru import definitiv.

Ele pot fi declarate pentru import definitiv fie direct la import, fie după alt regim vamal de tipul antrepozitării, admiterii temporare sau tranzitului vamal.

Principalele obligații ce trebuie îndeplinite de declarant în vederea vămuirii mărfurilor pentru import definitiv sunt depunerea declarației vamale cu documentele de însoțire (licența de import, certificatul de origine etc.) și plata oricăror drepturi și taxe la import legale. În anumite condiții, plata drepturilor și a taxelor la import poate fi amânată. Atunci când este cazul, autoritatea vamală poate solicita o garanție pentru plata drepturilor și a taxelor la import.

Măsurile luate de vamă în legătură cu operațiunea de vămuire sunt: verificarea declarației vamale și a documentelor de însoțire, verificarea mărfii, stabilirea și colectarea drepturilor și a taxelor la import și acordarea liberului de vamă. În funcție de practica administrativă națională, aceste operațiuni pot fi efectuate într-o ordine diferită decât cea arătată mai sus. Autoritatea vamală poate fi răspunzătoare și pentru obținerea datelor necesare pentru statisticile comerciale; și pentru aplicarea altor dispoziții legale și regulamentare privind controlul mărfurilor importate. Alte autorități competente pot efectua și anumite controale (veterinar, de sănătate și fitopatologic etc.) la mărfurile declarate pentru import definitiv.

Dispozițiile prezentei anexe se aplică diferitelor formalități și măsuri (formalități vamale) privind importul definitiv, indiferent de modalitatea de import.

Prezenta anexă nu se aplică la importul definitiv al bunurilor importate prin poștă sau transportate de călători în bagaje.

Definiții

În sensul prezentei anexe:

(a) „import definitiv" reprezintă regimul vamal sub care mărfurile importate pot rămâne permanent pe teritoriul vamal. Acest regim vamal implică plata drepturilor de import și a taxelor legale și îndeplinirea tuturor formalităților vamale necesare;

(b) „drepturi și taxe la import" reprezintă drepturile vamale și toate celelalte drepturi, taxe, redevențe sau alte impuneri care se colectează la sau în legătură cu importul de mărfuri, dar nu include speze și impuneri limitate ca valoare la valoarea aproximativă a serviciilor prestate;

(c) „declarație pentru mărfuri" reprezintă o declarație întocmită în forma indicată de vamă, prin care persoanele interesate indică regimul vamal sub care trebuie plasate mărfurile și furnizează datele cerute de vamă pentru aplicarea regimului respectiv;

(d) „declarant" reprezintă persoana care semnează o declarație pentru mărfuri sau în numele căreia semnează;

(e) „verificarea declarației vamale" reprezintă acțiunea întreprinsă de vamă pentru a se asigura că declarația pentru mărfuri este întocmită corect, că documentele de însoțire solicitate sunt anexate și că ele îndeplinesc condițiile de autenticitate și valabilitate prevăzute;

(f) „verificarea mărfurilor" reprezintă controlul fizic al mărfurilor efectuat de vamă pentru a se asigura că natura, originea, starea, cantitatea și valoarea mărfurilor sunt în concordanță cu datele furnizate în declarația vamală;

(g) „stabilirea drepturilor de import și a taxelor" reprezintă determinarea sumei datorate ca drepturi de import și taxe;

(h) „acordarea liberului de vamă" reprezintă acțiunea vămii prin care se permite ca marfa asupra căreia s-a efectuat controlul vamal să fie pusă la dispoziția persoanelor interesate;

(ij) „garanție" reprezintă acea procedură prin care autoritatea vamală se asigură că obligația față de vamă va fi îndeplinită. Garanția este descrisă ca „generală" atunci când asigură faptul că obligațiile ce revin din mai multe operațiuni vor fi îndeplinite;

(k) „persoană" reprezintă atât persoanele fizice, cât și persoanele juridice, cu condiția ca din context să nu reiasă alt sens.

Principii

1. *Normă*

Importul definitiv este reglementat de dispozițiile prezentei anexe.

2. *Normă*

Legislația națională precizează condițiile ce trebuie îndeplinite și formalitățile vamale ce trebuie efectuate pentru importul definitiv.

Note

1. Legislația națională poate include interdicții și restricții cu privire la importul anumitor categorii de mărfuri.

2. Obligațiile ce trebuie îndeplinite pentru efectuarea operațiunii de vămuire în vederea importului definitiv includ depunerea unei declarații vamale, prezentarea documentelor de însoțire și plata tuturor drepturilor de import și a taxelor care pot fi impuse.

Birourile vamale competente

3. *Normă*

Autoritățile vamale desemnează birourile vamale la care se poate realiza importul definitiv al mărfurilor. Pentru determinarea competenței acestor birouri și a orelor lor de program se iau în calcul și reglementările exprese pentru comerț și industrie.

Note

1. Autoritățile vamale permit vămuirea mărfurilor pentru import definitiv la birourile vamale interne.

2. Competența anumitor birouri vamale poate fi restrânsă în ceea ce privește modul de transport folosit sau categoriile specifice de mărfuri, sau mărfurile expediate într-o anume zonă, de exemplu zona de frontieră sau o zonă industrială.

3. Autoritățile vamale pot cere ca anumite categorii de mărfuri, de exemplu diamante, antichități, opere de artă, să fie vămuite pentru import definitiv la birouri vamale desemnate în acest scop.

4. *Practică recomandată*

Dacă birourile vamale se află la o frontieră comună, autoritățile vamale ale celor două țări implicate trebuie, pe cât posibil, să-și coreleze orele de program și competențele.

Declarantul

(a) Persoane autorizate să acționeze ca declarant

5. *Normă*

Legislația națională trebuie să specifice condițiile în care o persoană este autorizată să acționeze ca declarant.

Notă

Nu este nevoie ca declarantul să fie proprietarul mărfii; el poate fi, de exemplu, cărăușul, agentul expeditor, destinatarul sau comisionarul în vamă.

6. *Practică recomandată*

Orice persoană care are dreptul să dispună de marfă trebuie să fie autorizată să acționeze ca declarant.

Notă

Autoritățile vamale pot solicita declarantului să-și stabilească dreptul de a dispune de marfă.

(b) Răspunderea declarantului

7. *Normă*

Declarantul este răspunzător în fața autorităților vamale pentru exactitatea informațiilor furnizate în declarația pentru mărfuri și pentru plata drepturilor și a taxelor la import.

(c) Drepturile declarantului

8. *Normă*

Înainte de a depune declarația vamală, declarantul este autorizat, în conformitate cu condițiile prevăzute de autoritățile vamale:

(a) să inspecteze marfa și

(b) să efectueze prelevare de probe.

9. *Practică recomandată*

Autoritățile vamale nu trebuie să solicite o declarație vamală separată privind mărfurile pentru import definitiv atunci când se autorizează prelevarea de probe sub supraveghere vamală, decât dacă astfel de probe sunt incluse în declarația vamală privind importul definitiv în legătură cu transportul în cauză și dacă această declarație este depusă în termenul-limită prevăzut.

10. *Practică recomandată*

În cazuri speciale și la solicitarea declarantului, autoritățile vamale trebuie să furnizeze orice informație necesară de care dispun pentru a-l ajuta pe acesta la completarea declarației vamale privind importul definitiv.

Declarația vamală privind importul definitiv

(a) Forma și conținutul declarației vamale

11. *Normă*

Formularele pentru declarația vamală privind importul definitiv corespund modelului oficial prevăzut de autoritățile competente.

Autoritățile competente solicită ca declarația vamală să cuprindă doar acele date considerate ca necesare pentru stabilirea și colectarea drepturilor și a taxelor la import, pentru întocmirea de statistici și pentru aplicarea celorlalte acte cu putere de lege și norme administrative de către vamă ca autoritate competentă.

Note

1. În general, autoritățile vamale solicită:

(a) date referitoare la persoane:

— numele și adresa declarantului,

— numele și adresa importatorului,

— numele și adresa expeditorului;

(b) date referitoare la transport:

— modul de transport,

— identificarea mijloacelor de transport;

(c) date referitoare la marfă:

— țara de unde se expediază și țara de origine,

— descrierea coletelor, numărul, natura lor, marcaje și numere, greutatea,

— tarifele care corespund mărfii;

(d) date referitoare la stabilirea drepturilor și a taxelor la import pentru fiecare tip de marfă:

— poziția tarifară,

— nivelul drepturilor și al taxelor la import,

— greutatea brută, netă și alte cuantificări,

— valoarea în vamă;

(e) alte date:

— numărul statistic pentru fiecare articol în funcție de tipul mărfii,

— zona de proveniență a mărfurilor sau referiri la dispozițiile legale în vigoare atunci când se solicită regim tarifar preferențial,

— referiri la documentele prezentate în sprijinul declarației vamale;

(f) locul, data și semnătura declarantului.

2. Atunci când intenționează să revizuiască formulare existente sau să pregătească noi formulare pentru declarațiile vamale privind importul definitiv, părțile contractante pot folosi formularul-tip din apendicele I la prezenta anexă, ținând seama de notele din apendicele II.

12. *Practică recomandată*

Atunci când, din motive apreciate ca întemeiate de către autoritățile vamale, declarantul nu are toate informațiile solicitate pentru întocmirea declarației vamale pentru import definitiv, trebuie să i se permită depunerea unei declarații provizorii sau incomplete, cu condiția ca aceasta să conțină datele apreciate ca necesare de către vamă și să fie completată într-un termen stabilit.

Dacă autoritățile vamale acceptă o declarație provizorie sau incompletă, regimul tarifar aplicabil mărfurilor nu trebuie să fie diferit de cel care ar fi fost aplicat dacă, de la început, s-ar fi depus o declarație completă și corectă.

Notă

Când se acordă liberul de vamă înainte de obținerea datelor necesare, declarantului i se poate solicita să prezinte o garanție pentru plata oricăror sume datorate.

(b) Numărul de exemplare ce trebuie depuse

13. *Practică recomandată*

Autoritățile vamale trebuie să reducă, pe cât posibil, numărul de exemplare al declarațiilor vamale privind importul definitiv ce trebuie depuse de către declarant.

14. *Practică recomandată*

În cazul în care se solicită mai multe exemplare ale declarațiilor vamale privind importul definitiv, trebuie să se asigure completarea de către declarant a tuturor documentelor deodată.

(c) Documentele ce trebuie depuse în sprijinul declarației vamale

15. *Normă*

În sprijinul declarației vamale, autoritățile vamale solicită doar acele documente considerate necesare pentru a permite controlul operațiunii și pentru a se asigura că au fost respectate toate cerințele legate de aplicarea restricțiilor relevante sau a altor reglementări.

Notă

Autoritățile vamale solicită frecvent prezentarea următoarelor documente în sprijinul declarației vamale privind importul definitiv: licența de import, evidența documentară privind originea, certificatul de sănătate sau fitopatologic, factura comercială, documentele de transport.

16. *Practică recomandată*

Când documentele de însoțire nu pot fi depuse împreună cu declarația vamală, iar declarantul dă justificări considerate întemeiate de autoritățile vamale, acestea din urmă trebuie să-i permită să prezinte aceste documente într-un termen stabilit.

Notă

Când se acordă liberul de vamă înainte de prezentarea documentelor, declarantului i se poate cere să furnizeze o garanție pentru plata oricărei sume datorate.

17. *Practică recomandată*

Când documentele prezentate în sprijinul unei declarații vamale sunt întocmite într-o limbă care nu este limba țării importatoare, autoritățile vamale nu trebuie să ceară neapărat traducerea datelor existente în acele documente.

(d) Modificarea declarației vamale

18. *Normă*

Autoritățile vamale permit declarantului să modifice o declarație vamală deja depusă, cu condiția ca, în momentul primirii cererii acestuia, să nu fi început nici verificarea declarației, nici controlul mărfii.

19. *Practică recomandată*

O cerere de modificare a declarației vamale, depusă de declarant după ce a început verificarea declarației sau controlul mărfii, trebuie acceptată de către autoritățile vamale, dacă motivele invocate de declarant sunt considerate întemeiate.

Notă

Modificarea declarației vamale privind importul definitiv nu împiedică autoritățile vamale să ia măsurile necesare, dacă se constată nereguli în timpul verificării declarației sau controlului mărfii.

(e) Retragerea declarației vamale

20. *Practică recomandată*

Declarantul trebuie să fie autorizat să retragă o declarație vamală privind importul definitiv și să ceară aplicarea unui alt regim vamal, cu condiția ca cererea sa să fie prezentată autorităților vamale înainte de acordarea liberului de vamă și cu condiția ca motivele sale să fie întemeiate.

Notă

Retragerea declarației vamale privind importul definitiv nu împiedică autoritățile vamale să întreprindă orice acțiuni necesare, dacă se constată o infracțiune în timpul verificării declarației sau controlului mărfii.

Depunerea declarației vamale

(a) Alegerea biroului vamal

21. *Normă*

Declarația vamală privind importul definitiv se depune la biroul vamal competent unde se prezintă marfa.

Notă

Dacă s-a acordat liberul de vamă înainte de prezentarea declarației vamale, autoritățile vamale pot cere ca declarația să fie depusă la un anumit birou vamal.

(b) Termenul în care se poate depune declarația

22. *Normă*

Atunci când legislația națională prevede un termen stabilit pentru depunerea declarației vamale privind importul definitiv la un birou vamal competent, termenul permis dă posibilitate declarantului să adune datele necesare pentru întocmirea declarației și să obțină documentele de însoțire solicitate.

Note

1. Legislația națională poate prevedea ca termenele stabilite pentru depunerea declarației vamale să fie calculate, de exemplu, începând cu momentul descărcării mărfii, prezentării la biroul vamal sau acordării liberului de vamă.

2. Atunci când declarația vamală nu a fost depusă la expirarea termenului, autoritățile vamale pot lua măsurile pe care le consideră necesare, mai ales pentru a proteja interesele autorității fiscale.

23. *Practică recomandată*

La cererea declarantului și pentru motive considerate întemeiate de către autoritățile vamale, acestea din urmă trebuie să prelungească termenul stabilit pentru depunerea declarației vamale.

24. *Practică recomandată*

Declarantul trebuie să fie autorizat să depună declarația vamală privind importul definitiv la un birou vamal competent înainte de sosirea mărfii la biroul respectiv.

Notă

Se mai poate acorda autorizație pentru depunerea declarației înainte ca marfa să intre pe teritoriul vamal.

(c) Depunerea periodică a declarațiilor

25. *Practică recomandată*

Atunci când mărfurile sunt importate frecvent de aceeași persoană, autoritățile vamale ar trebui să permită ca o singură declarație vamală să acopere toate importurile acelei persoane într-o perioadă dată.

Note

1. Autoritățile vamale pot acorda această facilitate cu condiția ca importatorul să aibă evidențe comerciale corecte (de exemplu evidențe computerizate) și să se asigure aplicarea măsurilor necesare de control.

2. Dacă autoritățile vamale oferă această facilitate, ele pot solicita declarantului să prezinte, la fiecare import, un document comercial sau oficial (factură comercială, scrisoare de trăsură sau aviz de expediție etc.) cuprinzând datele principale ale transportului respectiv.

(d) Depunerea declarației în afara orelor de program ale biroului vamal

26. *Normă*

Declarația vamală se depune în timpul orelor de program ale biroului vamal competent.

27. *Practică recomandată*

La cererea declarantului și din motive considerate întemeiate de către autoritățile vamale, acestea din urmă ar trebui, în măsura în care acest lucru este posibil, să permită depunerea declarației în afara orelor de program ale biroului vamal competent, orice cheltuieli ce derivă din aceasta putând fi imputate declarantului.

Acceptarea declarației pentru mărfuri

28. *Normă*

O declarație pentru mărfuri este acceptată atunci când biroul vamal la care este depusă atestă că deține toate datele necesare și că este însoțită de toate documentele solicitate.

29. *Normă*

Atunci când autoritățile vamale nu pot accepta depunerea unei declarații pentru mărfuri privind importul definitiv la un birou vamal, acestea vor specifica declarantului motivele refuzului.

Notă

O declarație pentru mărfuri poate fi refuzată, de exemplu, când biroul vamal nu are competența necesară sau când este esențială prezentarea imediată a unor documente care lipsesc.

Verificarea declarației pentru mărfuri

30. *Normă*

Verificarea declarației pentru mărfuri se efectuează cât mai repede posibil după acceptarea ei.

31. *Normă*

În scopul verificării declarației pentru mărfuri, autoritățile vamale vor întreprinde doar acele acțiuni pe care le consideră esențiale pentru asigurarea conformității cu actele cu putere de lege și normele administrative de a căror aplicare răspund autoritățile vamale.

Notă

În general, vama:

— se asigură că poziția tarifară menționată corespunde descrierii mărfurilor și că nivelul drepturilor și al taxelor la import indicate sunt cele în vigoare;

— verifică dacă datele din declarația pentru mărfuri corespund cu cele din documentele prezentate, în special în ceea ce privește identificarea coletelor, cantitatea și valoarea mărfurilor declarate,

— verifică autenticitatea și valabilitatea documentelor prezentate în sprijinul declarației.

Controlul mărfurilor

(a) Timpul necesar pentru controlul mărfurilor

32. *Normă*

Atunci când autoritățile vamale decid că mărfurile pentru import definitiv trebuie controlate, acest control se desfășoară cât mai repede cu putință după acceptarea declarației pentru mărfuri.

33. *Practică recomandată*

Trebuie acordată prioritate controlului animalelor vii, mărfurilor perisabile și altor transporturi urgente.

34. *Practică recomandată*

Dacă mărfurile trebuie inspectate și de alte autorități competente (în scopul aplicării controalelor veterinar, de sănătate, fitopatologic etc.),

vama trebuie să efectueze controlul acestora în același timp, atunci când acest lucru este posibil.

Notă

Autoritățile vamale pot cere ca mărfurile ce trebuie controlate de alte autorități competente să fie declarate la birourile vamale desemnate în acest scop.

(b) Controlul mărfurilor în afara orelor de program ale birourilor vamale

35. *Normă*

La cererea declarantului și din motive considerate întemeiate de către autoritățile vamale, acestea din urmă, în măsura în care acest lucru este posibil, trebuie să permită mărfurilor declarate pentru import definitiv să fie controlate în afara orelor de program ale birourilor vamale, cheltuielile ce derivă din astfel de controale putând fi imputate declarantului.

Notă

Controlul în afara orelor de program ale birourilor vamale poate fi stabilit, de exemplu, pentru mărfuri perisabile, animale vii și alte transporturi urgente.

(c) Controlul mărfurilor în alte locuri decât birourile vamale

36. *Normă*

La cererea declarantului și din motive considerate întemeiate de către autoritățile vamale, acestea din urmă, pe cât posibil, pot permite ca mărfurile declarate pentru import definitiv să fie controlate într-un alt loc decât biroul vamal unde a fost depusă declarația vamală, cheltuielile ce derivă din astfel de controale putând fi imputate declarantului.

Note

1. Mărfurile pot fi controlate, după caz, la sediul persoanei respective, în locuri dotate corespunzător, în orice loc din zona de supraveghere vamală sau la un alt birou vamal decât cel la care s-a depus declarația vamală.

2. Cazurile în care se pot face demersuri pentru efectuarea controlului într-un alt loc decât biroul vamal unde a fost depusă declarația vamală includ:

— mărfuri ce nu pot fi controlate până la descărcarea la destinație (de exemplu grâu, petrol sau minereuri importate pe vase sau barje; încărcarea vrac de piese în containere; mobilă și obiecte de uz casnic importate la schimbarea reședinței);

— mărfuri ce nu pot fi controlate fără dotarea adecvată (cum ar fi o cameră obscură sau o cameră frigorifică);

— mărfuri ce nu pot fi cerute spre prezentare la un birou vamal (de exemplu produse obținute din lucrarea terenurilor din zona de frontieră sau a carierelor din zona de frontieră, importate pe drumul cel mai scurt).

(d) Prezența declarantului la controlul mărfii

37. *Normă*

Declarantul are dreptul de a asista sau de a fi reprezentat la controlul mărfii. Dacă autoritățile vamale consideră necesar, ele pot să-i ceară să fie prezent sau să fie reprezentat la controlul mărfurilor pentru a putea oferi vămii orice sprijin necesar facilitării controlului.

Note

1. Declarantului i se poate cere să grupeze coletele, să le deschidă, să sorteze mărfurile după tip și să le numeroteze.

2. Dacă mărfurile declarate pentru import definitiv sunt periculoase, delicate sau fragile, declarantului i se poate cere să aducă experți care să ajute ofițerii vamali.

3. Declarantului i se mai poate cere să furnizeze vămii specificațiile tehnice ale mărfurilor importate.

(e) Măsura în care sunt controlate mărfurile

38. *Normă*

Când controlează mărfurile, autoritățile vamale întreprind doar acele acțiuni pe care le consideră esențiale pentru asigurarea respectării actelor cu putere de lege și a normelor administrative de a căror aplicare este răspunzătoare vama.

Note

1. Controlul mărfurilor poate fi sumar sau detaliat. La un control sumar, vama poate efectua unele, nu neapărat toate, din următoarele verificări: numărarea coletelor, notarea marcajelor, numerelor și atestarea descrierii mărfurilor. Controlul detaliat implică o inspecție amănunțită a mărfurilor pentru determinarea cu cât mai multă exactitate a compoziției, cantității, poziției tarifare, valorii și, acolo unde este necesar, a originii.

2. Controlul detaliat al mărfurilor este garantat, în special, atunci când autoritățile vamale nu sunt mulțumite de acuratețea datelor furnizate în declarație sau în documentele de însoțire.

3. Mărfurile pentru care se percep drepturi și/ori taxe la import mari pot fi supuse în mod regulat unor controale detaliate.

39. *Practică recomandată*

Autoritățile vamale trebuie să se rezume, pe cât este posibil, la un control sumar al mărfurilor declarate pentru import definitiv.

Notă

Controlul sumar poate fi considerat suficient, de exemplu, atunci când mărfuri de același tip sunt importate frecvent de o persoană cunoscută de vamă ca fiind de încredere, când corectitudinea datelor din declarația vamală poate fi verificată pe baza documentelor de însoțire sau a altor probe sau când drepturile și taxele la import datorate sunt mici.

40. *Practică recomandată*

Când autoritățile vamale efectuează un control detaliat al mărfurilor menționate într-o declarație vamală privind un transport care constă din mai multe colete și este însoțit de o listă a coletelor sau de un alt document similar, controlul se face de obicei prin sondaj.

Notă

Autoritățile vamale pot decide, în funcție de personalul disponibil, ca transporturile de mărfuri declarate pentru import definitiv să fie supuse unui control amănunțit printr-o tehnică de selecție.

(f) Prelevarea de probe de către vamă

41. *Normă*

Prelevarea de probe se realizează numai atunci când autoritățile vamale consideră că acest lucru este necesar pentru a se stabili tipul sau/și valoarea mărfurilor declarate pentru import definitiv sau pentru a se asigura aplicarea altor dispoziții din legislația națională. Toate probele prelevate trebuie să fie cât se poate de mici.

Erori în declarație

42. *Normă*

Dacă autoritățile vamale stabilesc că erorile din declarația vamală sau din stabilirea drepturilor și taxelor la import determină sau au determinat colectarea unor drepturi și taxe la import mai mari decât cele legale, ele rambursează sau restituie suma percepută în plus sau informează declarantul așa încât acesta să poată modifica declarația sau, după caz, să formuleze o cerere de rambursare sau restituire.

43. *Normă*

Dacă autoritățile vamale constată că erorile din declarația vamală impun aplicarea de drepturi și taxe la import suplimentare, întocmirea de documente de însoțire suplimentare sau aplicarea unor acte cu putere de lege și norme administrative suplimentare și nu există dovada privind intenția de încălcare a legii, îl informează imediat pe declarant. Atunci când autoritățile vamale sunt convinse că erorile sunt nesemnificative și că declarantul nu se face vinovat de neglijență gravă, acestuia i se permite să modifice declarația și să efectueze formalitățile suplimentare necesare fără impunerea unei penalități.

44. *Normă*

Legislația națională trebuie să prevadă ca, atunci când erorile din declarația vamală sau din stabilirea drepturilor și taxelor la import atrag după sine colectarea de drepturi și taxe la import suplimentare considerate neglijabile sau restituirea unei astfel de sume, vama să nu colecteze sau să restituie suma respectivă.

Stabilirea drepturilor și taxelor la import

(a) Factorii de care trebuie să se țină seama

45. *Normă*

Legislația națională trebuie să menționeze factorii de care trebuie să se țină seama la stabilirea drepturilor și a taxelor la import și condițiile în care sunt stabiliți factorii respectivi.

Note

1. Factorii în baza cărora se face stabilirea drepturilor și a taxelor la import sunt în general următorii:

— încadrarea tarifară;

— valoarea sau cantitatea, în funcție de stabilirea drepturilor și a taxelor la import *ad valorem* sau specifice;

— țara de origine sau țara unde au fost încărcate mărfurile, când impozitarea depinde de acești factori.

2. Regulile pentru stabilirea încadrării tarifare, a valorii sau cantității impozabile și a originii pot fi stabilite prin note explicative întocmite de autoritățile competente.

(b) Nivelul drepturilor și taxelor la import

46. *Normă*

Nivelul drepturilor și taxelor la import aplicabil mărfurilor pentru import definitiv se stabilește prin tarifele oficiale care se publică.

47. *Normă*

Legislația națională trebuie să specifice momentul care se ia în considerare pentru determinarea nivelului drepturilor și taxelor la import care se aplică mărfurilor declarate pentru import definitiv.

Notă

Momentul care se ia în considerare pentru a determina nivelul drepturilor vamale poate fi, de exemplu, data sosirii mărfurilor, data depunerii declarației vamale, data când declarația este acceptată de vamă, data când se achită drepturile și taxele la import sau data când se acordă liberul de vamă.

Plata drepturilor și a taxelor la import

(a) Metode de plată acceptate

48. *Normă*

Legislația națională trebuie să precizeze metodele ce pot fi utilizate pentru achitarea drepturilor și a taxelor la import datorate.

49. *Practică recomandată*

Autoritățile vamale ar trebui să accepte și alte forme de plată decât cele în numerar.

Note

1. Modalitățile autorizate de plată, altele decât în numerar, pot include cecuri, plăți sau transferuri bancare sau poștale.

2. Dacă se acceptă emiterea de cecuri care trebuie onorate de o bancă străină, se poate solicita ca banca respectivă să aibă un birou în țara importatoare.

(b) Data și locul efectuării plății

50. *Normă*

Autoritățile vamale stabilesc data la care trebuie plătite drepturile și taxele la import datorate și locul unde trebuie să se efectueze plata.

Note

1. În mod normal, drepturile și taxele la import se plătesc la biroul vamal unde a fost depusă declarația vamală. Plata se poate face și printr-o altă agenție sau birou desemnate de autoritățile vamale.

2. În general, se solicită ca drepturile și taxele la import să fie plătite la depunerea sau acceptarea declarației vamale sau înainte de acordarea liberului de vamă. În anumite împrejurări, plata poate fi amânată.

(c) Amânarea plății drepturilor și a taxelor la import

51. *Practică recomandată*

Persoanele care prezintă în mod regulat la vămuire mărfuri pentru import definitiv pot fi autorizate să amâne plata drepturilor și a taxelor la import fără impunerea unei dobânzi.

Note

1. Persoanei căreia i se acordă această facilitate i se poate cere să constituie o garanție a cărei valoare este stabilită de autoritățile vamale.

2. Oricărei persoane care dorește să amâne plata i se va cere să depună la vamă o cerere scrisă.

52. *Practică recomandată*

Dacă pentru amânarea plății se solicită constituirea unei garanții, persoanele care prezintă în mod regulat mărfuri pentru import definitiv la vămuire la diferite puncte vamale din teritoriul vamal vor fi autorizate să ofere o garanție globală.

53. *Practică recomandată*

Suma garanției care se depune pentru amânarea plății nu trebuie să depășească suma potențială a drepturilor și a taxelor la import datorate pentru mărfurile importate pe durata perioadei pentru care se acordă amânarea plății drepturilor și taxelor la import.

Notă

Autoritățile vamale pot stabili suma garanției pe baza valorii drepturilor și taxelor la import plătite pe o perioadă anterioară care a avut aceeași durată. În cazul unor modificări, de exemplu, a nivelurilor aplicabile sau a volumului importurilor, valoarea garanției poate fi modificată corespunzător.

54. *Normă*

Orice persoană căreia i se cere constituirea unei garanții pentru amânarea plății are dreptul să aleagă orice formă de garanție stabilită prin legislația națională care îi convine.

55. *Practică recomandată*

Perioada pentru care se poate amâna plata drepturilor și taxelor la import trebuie să fie de cel puțin 14 zile de la data la care, în mod normal, trebuia efectuată plata drepturilor și a taxelor la import datorate.

Note

1. Pentru fiecare tip de taxă se pot stabili perioade diferite.

2. Autoritățile vamale pot conveni ca drepturile și taxele la import pentru importurile ce se derulează într-o anumită perioadă să fie achitate la o dată stabilită.

(d) Dovada efectuării plății

56. *Normă*

Atunci când s-a efectuat plata drepturilor și a taxelor la import, se emite plătitorului o chitanță ca dovadă de plată.

Notă

Chitanța poate fi dată pe exemplarul declarației vamale a declarantului.

(e) Perioada-limită pentru colectarea drepturilor și a taxelor la import

57. *Normă*

Legislația națională trebuie să specifice perioada în cursul căreia autoritățile vamale pot întreprinde măsurile legale pentru colectarea drepturilor și taxelor la import ce nu au fost plătite la timp.

(f) Dobânda la arierate

58. *Normă*

Legislația națională trebuie să stabilească nivelul dobânzii care se aplică sumelor datorate ca drepturi și taxe la import care nu au fost plătite la timp, precum și condițiile de aplicare a respectivei dobânzi.

Acordarea liberului de vamă

59. *Normă*

Mărfurilor declarate pentru import definitiv trebuie să li se acorde liberul de vamă imediat ce autoritățile vamale le-au controlat sau au decis să nu le controleze, dacă nu s-a constatat nici o intenție de încălcare a legii și dacă s-au plătit toate drepturile și taxele la import datorate sau dacă s-au luat măsurile corespunzătoare care să asigure colectarea lor.

60. *Practică recomandată*

Dacă autoritățile vamale au siguranța că declarantul va îndeplini toate formalitățile de vămuire pentru import definitiv, ele ar trebui să acorde liberul de vamă, cu condiția ca declarantul să prezinte un document comercial sau oficial acceptabil de către vamă, cu datele principale privind transportul respectiv.

Note

1. Pentru acordarea liberului de vamă, autoritățile vamale pot pune condiția ca documentele de însoțire, considerate esențiale, să fi fost prezentate, iar controalele prevăzute în legislația națională (veterinar, de sănătate, fitopatologic etc.) să fi fost efectuate de autoritățile competente.

2. Declarantului i se poate solicita să ofere garanții privind respectarea obligațiilor sale față de vamă.

61. *Practică recomandată*

Când mărfurile nu pot fi controlate imediat, de exemplu atunci când trebuie aduși experți sau când mărfurile trebuie controlate în laboratoare speciale și controlul este posibil doar pe baza probelor sau a unei documentații tehnice detaliate, autoritățile vamale nu ar trebui să aștepte încheierea controlului pentru a acorda liberul de vamă.

Notă

Autoritățile vamale pot dispune acordarea liberului de vamă, cu condiția constituirii unei garanții pentru a se asigura colectarea oricăror drepturi și taxe la import suplimentare care ar putea fi impuse ulterior.

62. *Practică recomandată*

Dacă în timpul verificării declarației vamale sau a documentelor de însoțire sau în timpul controlului mărfurilor se constată o infracțiune, autoritățile vamale nu trebuie să aștepte ca infracțiunea să fie soluționată înainte de acordarea liberului de vamă, cu condiția ca declarantul să constituie garanții pentru colectarea de drepturi și taxe la import suplimentare și de penalități care i se impută și ca mărfurile să nu intre sub incidența confiscării.

Distrugerea sau abandonarea mărfurilor

63. *Practică recomandată*

Dacă pe timpul verificării declarației vamale sau a controlului mărfurilor nu se constată nici o infracțiune, nu trebuie să se solicite declarantului sau persoanei implicate plata drepturilor și a taxelor la import sau rambursarea sumei, în cazul în care:

— la cererea sa, marfa care a fost declarată pentru import definitiv, dar pentru care nu s-a acordat liberul de vamă, este abandonată la autoritatea fiscală sau distrusă, sau își pierde valoarea comercială în urma controlului vamal, după cum decid autoritățile vamale. Un astfel de abandon sau distrugere nu trebuie să oblige autoritatea fiscală la nici o cheltuială;

— mărfurile care au fost declarate pentru import definitiv sunt distruse sau irevocabil pierdute din cauza unui accident sau într-o situație de forță majoră, cu condiția ca astfel de distrugeri sau pierderi să survină înaintea acordării liberului de vamă, aceste aspecte fiind stabilite de autoritățile vamale.

Deșeurile sau resturile care rămân după distrugere sunt supuse, dacă sunt declarate pentru import definitiv, drepturilor și taxelor la import care se aplică pentru astfel de deșeuri sau resturi importate în acel stat.

Notă

Dacă se constată o infracțiune, autoritățile vamale pot acorda această facilitate, cu condiția achitării penalităților stabilite în legislația națională.

64. *Practică recomandată*

Atunci când autoritățile vamale vând mărfuri care nu au fost declarate în termenul admis sau când acestea nu pot primi liberul de vamă, deși nu s-a constatat nici o infracțiune, procedurile de vânzare după deducerea drepturilor și taxelor la import și a tuturor celorlalte impuneri și cheltuieli aferente se vor efectua de către persoana (persoanele) autorizată(e) să le primească, atunci când acest lucru este posibil sau vor rămâne la dispoziția acesteia (acestora) pentru o anumită perioadă de timp.

Notă

Acest procedeu se poate aplica, în special, când declarația vamală este acceptată, dar declarantul nu poate plăti drepturile și taxele la import și nici nu a solicitat plasarea mărfurilor sub un alt regim vamal.

Informații legate de controlul vamal al mărfurilor pentru import definitiv

65. *Normă*

Autoritățile vamale trebuie să se asigure că toate informațiile relevante privind controlul vamal al mărfurilor pentru import definitiv pot fi puse imediat la dispoziția oricărei persoane interesate.

Apendicele I la anexa B.1

FORMULAR-TIP

pentru declarația vamală de import definitiv

<table>
<tr><td>(Spațiu liber pentru completare)</td><td colspan="2">Declarația nr.

Biroul vamal</td></tr>
<tr><td>Importator (nume și adresă)</td><td colspan="2">Declarant (nume și adresă)</td></tr>
<tr><td rowspan="4">(Spațiu liber pentru completare)</td><td>Țara unde s-a încărcat</td><td>Licență de import nr.</td></tr>
<tr><td>Țara de origine</td><td>Regim preferențial solicitat</td></tr>
<tr><td colspan="2">Alte documente anexate</td></tr>
<tr><td colspan="2" rowspan="2">(Spațiu liber pentru completare)</td></tr>
<tr><td>Modul de transport și identificarea mijloacelor de transport</td></tr>
<tr><td colspan="3">Descrierea coletelor (mărci și numere, număr și tip) descrierea mărfii; greutatea brută</td></tr>
<tr><td colspan="3">Poziția tarifară, indicativ statistic, greutatea netă, cantitate, valoarea în vamă, natura, niveluri de impozitare și suma drepturilor și taxelor

(Spațiu liber pentru completare)

Locul și data

Semnătura declarantului</td></tr>
</table>

Apendicele II la anexa B.1

Note

1. Formatul formularului-tip este formatul internațional ISO A4 (210 × 297 mm, 8,27 × 11,69 țoli). Formularul trebuie să aibă o margine superioară de 10 mm și o manșetă de 20 mm în partea stângă. Spațiul dintre rânduri trebuie să se bazeze pe multipli de 4,24 mm (1/6 țoli), iar spațiile pe orizontală pe multipli de 2,54 mm (1/10 țoli). Formularul trebuie să fie conform cu formularul Comisiei Economice pentru Europa (CEE), așa cum este el prezentat în apendicele I. Se permit mici abateri de la dimensiunile rubricilor, dacă acest lucru este cerut din diferite motive de statele care emit documentele, cum ar fi, de exemplu, sistemul de măsură nonmetric, particularități de aliniere a documentelor naționale etc.

2. Statele pot stabili standarde specifice de greutate pe metru pătrat de hârtie sau folosirea de ghioșuri pentru a împiedica falsificarea.

3. Standardizarea se referă numai la dimensiuni și aranjare în pagină; cuvintele-cheie incluse în formularul-tip indică doar natura informației care trebuie înscrisă într-o anumită rubrică. Fiecare țară are libertatea de a înlocui aceste cuvinte în formularele proprii, folosind cuvintele pe care le consideră potrivite, fără a denatura natura informației cerută de formularul-tip.

4. De asemenea, autoritățile pot stabili omiterea în formularele proprii a unor specificații din formularul-tip care nu sunt cerute în mod expres. Spațiile rămase astfel libere pot fi folosite pentru scopuri oficiale.

5. Specificațiile suplimentare cerute de autorități și care nu sunt incluse în formularul-tip pot fi trecute în „spațiul liber pentru completare”.

ANEXA II

ANEXA C.1

ANEXĂ PRIVIND EXPORTUL DEFINITIV

Introducere

Exportul definitiv de mărfuri implică în general formalități vamale relativ simple. De obicei se solicită o declarație vamală, dar în unele cazuri exportatorul trebuie să depună la autoritățile vamale doar un document comercial care conține informațiile solicitate cu privire la mărfurile exportate. În anumite situații, exportatorul poate fi autorizat să depună o singură declarație vamală sau un raport global pentru toate exporturile efectuate de el într-o anumită perioadă de timp.

Pe lângă colectarea tuturor drepturilor și a taxelor la export datorate, scopul controlului vamal este îndeosebi acela de a asigura aplicarea legislației naționale cu privire la interdicțiile și restricțiile la export și de a verifica datele folosite la determinarea cuantumului din orice drepturi și taxe interne care poate fi rambursat sau pentru care se pot acorda scutiri. În plus, autoritățile vamale răspund de obicei de culegerea datelor necesare pregătirii statisticilor cu privire la comerțul exterior.

Mărfurile care urmează a fi exportate pot fi supuse și anumitor controale efectuate de autoritățile competente, altele decât cele vamale, de exemplu veterinare, fitopatologice și altor controale de sănătate.

Prezenta anexă descrie diferitele formalități și măsuri (formalități vamale) legate de exportul definitiv, indiferent de modul de transport.

În conformitate cu definiția „exportului cu titlu definitiv”, prezenta anexă nu se referă la mărfurile exportate în regimul de *drawback* sau de perfecționare, sau cu rambursarea drepturilor și a taxelor la import. Prezenta anexă nu se referă la bunurile expediate prin poștă, nici la cele din bagajele călătorilor.

Definiții

În sensul prezentei anexe:

(a) „export cu titlu definitiv” reprezintă regimul vamal care se aplică mărfurilor care, fiind în liberă circulație, părăsesc teritoriul vamal și urmează să rămână definitiv în afara acestuia, exceptându-se mărfurile exportate în regim de *drawback* sau de perfecționare, ori cu rambursarea drepturilor și a taxelor la import;

(b) „mărfuri în liberă circulație” reprezintă mărfurile care nu sunt supuse restricțiilor vamale;

(c) „teritoriu vamal” reprezintă un teritoriu în cadrul căruia se aplică în totalitate legislația vamală a unui stat;

(d) „drepturi de export și taxe” reprezintă drepturile vamale și toate celelalte drepturi, taxe și redevențe sau impuneri care sunt percepute la sau în legătură cu exportul de mărfuri, fără a se include redevențele și impunerile care sunt limitate ca valoare la costul aproximativ al serviciilor prestate;

(e) „declarație pentru mărfuri” reprezintă o declarație făcută în forma stabilită de autoritățile vamale, prin care persoana interesată indică regimul vamal sub care vor fi plasate mărfurile și pune la dispoziție datele solicitate de autoritățile vamale pentru aplicarea respectivului regim;

(f) „controlul mărfii” reprezintă controlul fizic al mărfii de către autoritățile vamale pentru ca acestea să se asigure că natura, originea, starea, cantitatea și valoarea mărfii corespund cu datele furnizate în declarația vamală;

(g) „persoană” reprezintă atât persoană fizică, cât și persoană juridică, dacă din context nu reiese alt sens.

Principii

1. *Normă*

Exportul definitiv este reglementat de dispozițiile prezentei anexe.

2. *Normă*

Legislația națională stabilește condițiile care trebuie respectate și formalitățile vamale care trebuie efectuate în cazul exportului definitiv.

Note

1. Legislația națională poate să includă interdicții și restricții pentru exportul anumitor categorii de mărfuri.

2. Obligațiile care trebuie îndeplinite în legătură cu exportul definitiv includ, în special, depunerea unui document justificativ și plata tuturor drepturilor și a taxelor la export datorate.

Birourile vamale competente

3. *Normă*

Autoritățile vamale desemnează birourile vamale la care pot fi controlate mărfurile destinate exportului definitiv. La stabilirea competenței și orelor de program ale acestor birouri, factorii de care se ține seama includ cerințele specifice activităților comerciale, industriale și de transport.

Note

1. Competența anumitor birouri vamale poate fi restrânsă la exportul prin intermediul anumitor moduri de transport sau la anumite categorii de mărfuri, sau la mărfuri care sunt originare dintr-o anumită regiune (de exemplu din zona de frontieră sau dintr-o zonă industrială).

2. Autoritățile vamale pot solicita ca exportul definitiv al anumitor categorii de mărfuri pentru care se aplică măsuri speciale de control (de exemplu diamante, antichități, opere de artă) sau controlul altor autorități competente să se efectueze la birouri vamale desemnate în acest scop.

4. *Normă*

Autoritățile vamale permit declararea mărfurilor destinate exportului definitiv la birourile vamale interne.

Note

1. Autoritățile vamale pot autoriza înființarea unui punct vamal la sediul unei întreprinderi comerciale, atunci când situația justifică această măsură.

2. Controlul mărfurilor, atunci când acesta este necesar, se desfășoară în mod normal la biroul vamal de interior la care mărfurile au fost declarate pentru export definitiv.

3. Autoritățile vamale pot solicita ca mărfurile declarate pentru exportul definitiv la un birou vamal intern să fie transportate în regim de tranzit vamal până la biroul vamal de ieșire.

5. *Normă*

Atunci când într-o zonă comună de frontieră se află birouri vamale similare, autoritățile vamale ale statelor în cauză vor corela pe cât posibil orele de program și competențele respectivelor birouri.

Controlul mărfurilor în afara programului de lucru al biroului vamal

6. *Normă*

La solicitarea declarantului și pentru motive pe care le consideră întemeiate, autoritățile vamale aprobă, în măsura în care organizarea administrativă permite acest lucru, controlul mărfurilor destinate exportului definitiv în afara programului de lucru al biroului vamal, cheltuielile aferente acestui control putând fi imputate declarantului.

Declarantul

7. *Normă*

Legislația națională stabilește condițiile în care o persoană are dreptul să acționeze în calitate de declarant, limitele acestei răspunderi și drepturile sale.

Documentele care trebuie prezentate la exportul definitiv

(a) Forma și conținutul declarației pentru mărfuri

8. *Normă*

Formularele de declarație pentru mărfuri pentru exportul definitiv trebuie să respecte modelul oficial stabilit de autoritățile vamale.

Autoritățile vamale solicită doar acele date care sunt considerate necesare pentru stabilirea și colectarea tuturor drepturilor de import și taxelor la export datorate și pentru rambursarea sau scutirea de drepturi de import și taxe interne, întocmirea de statistici și aplicarea altor acte cu putere de lege și norme administrative care cad în sarcina autorităților vamale.

Notă

Autoritățile vamale solicită în general:

(a) date cu privire la persoane:

— numele și adresa declarantului,

— numele și adresa exportatorului,

— numele și adresa destinatarului;

(b) date cu privire la transport:

— modul de transport,

— identificarea mijloacelor de transport;

(c) date cu privire la mărfuri:

— țara de destinație,

— descrierea coletelor (mărci și numere, număr și tip),

— descrierea mărfurilor,

— greutatea brută,

— greutatea netă sau altă cantitate,

— valoarea;

(d) date pentru stabilirea tuturor drepturilor și taxelor la export datorate:

— poziția tarifară,

— nivelul drepturilor și taxelor la export,

— cuantumul drepturilor și taxelor la export;

(e) alte date:

— indicativul statistic numeric care se aplică la fiecare categorie de marfă,

— referiri la documentele prezentate (de exemplu licență de export, certificat sanitar sau de alt tip);

(f) locul, data și semnătura declarantului.

9. *Practică recomandată*

Atunci când se are în vedere modificarea actualelor formulare sau pregătirea de noi formulare ale declarației vamale pentru export definitiv, autoritățile vamale utilizează, pe cât posibil, formularul-tip din apendicele I, în conformitate cu notele din apendicele II.

(b) Acceptarea unui document comercial în locul unui formular oficial

10. *Practică recomandată*

În locul utilizării unui formular oficial, autoritățile vamale ar trebui să asigure, pe cât posibil, ca declararea mărfurilor să se poată face prin depunerea unui document comercial (de exemplu factura) care să conțină datele necesare referitoare la marfa exportată.

Note

1. Autoritățile vamale se mulțumesc, de obicei, cu un document comercial atunci când mărfurile exportate nu sunt supuse drepturilor și taxelor la export și nu este cazul rambursării sau scutirii de drepturi și taxe interne, iar declarația vamală nu este folosită la întocmirea de statistici.

2. O recomandare pentru un formular unic de factură pentru comerțul internațional a fost adoptată în cadrul Comisiei Economice pentru Europa (CEE). Acest formular-tip este prezentat în apendicele III.

3. Autoritățile vamale pot accepta documente comerciale obținute prin mijloace de prelucrare automată a datelor.

11. *Practică recomandată*

Cu acordul celorlalte autorități competente în probleme de comerț exterior, autoritățile vamale trebuie să ia măsuri, astfel încât toate documentele solicitate în legătură cu exportul definitiv să corespundă unui standard de documente pentru comerț exterior.

Notă

Prin folosirea de documente standard pentru comerț exterior care corespund formularului-tip adoptat de Comisia Economică pentru Europa (sau care sunt compatibile cu acesta), datele comune din aceste documente pot fi reproduse prin metoda completării simultane pe formulare tipizate sau în alb.

(c) Numărul de exemplare care trebuie prezentate

12. *Practică recomandată*

Autoritățile vamale trebuie să reducă pe cât posibil numărul de exemplare al declarațiilor vamale sau al documentelor comerciale care trebuie prezentate de declarant.

(d) Documentele care trebuie prezentate în sprijinul declarației vamale sau documentului comercial

13. *Normă*

În sprijinul declarației pentru mărfuri sau documentului comercial care trebuie prezentat de declarant, autoritățile vamale solicită doar acele documente pe care le consideră necesare pentru efectuarea controlului operațiunii și pentru asigurarea respectării tuturor cerințelor legate de aplicarea restricțiilor sau a altor reglementări.

Notă

Autoritățile vamale pot solicita, atunci când este cazul, prezentarea unei licențe de export și a unui certificat fitopatologic sau a altui tip de certificat de sănătate.

(e) Depunerea periodică a declarației vamale sau a documentelor comerciale

14. *Normă*

Atunci când o persoană exportă în mod frecvent mărfuri, autoritățile vamale permit ca, în condițiile stabilite de ele, să se depună o singură declarație pentru mărfuri sau un raport global care să cuprindă datele necesare pentru toate exporturile efectuate de persoana respectivă într-o perioadă dată de timp.

Note

1. Autoritățile vamale pot acorda această facilitate, cu condiția ca exportatorul să dețină registre comerciale corespunzătoare și să se efectueze controalele necesare.

2. Autoritățile vamale pot solicita declarantului să prezinte la fiecare export efectuat o copie după documentul de transport sau un alt document de însoțire.

3. Autoritățile vamale pot accepta rapoarte globale produse prin mijloace de prelucrare automată a datelor.

Controlul mărfurilor

(a) Măsura în care se efectuează controlul

15. *Normă*

Autoritățile vamale limitează controlul mărfurilor la cazurile pe care le consideră esențiale pentru asigurarea respectării actelor cu putere de lege și normelor administrative de a căror aplicare răspund organele vamale.

Notă

Atunci când autoritățile vamale procedează la controlul mărfurilor, ele se mulțumesc în general cu numărarea coletelor și verificarea descrierii mărfurilor și a cantităților exportate.

(b) Controlul mărfurilor în alt loc decât la biroul vamal

16. *Normă*

Atunci când autoritățile vamale procedează la controlul mărfurilor, ele permit ca, la solicitarea declarantului și din motive considerate întemeiate, controlul să se facă, pe cât posibil, în alt loc decât la biroul vamal, cheltuielile aferente unor astfel de controale putând fi imputate declarantului.

Notă

Mărfurile pot fi controlate la sediul persoanei în cauză, la momentul încărcării containerului sau a mijlocului de transport.

(c) Prelevarea de probe de către vamă

17. *Normă*

Atunci când este necesară prelevarea de probe pentru a asigura aplicarea dispozițiilor legislației naționale, toate probele prelevate trebuie să fie cât se poate de mici.

Stabilirea și plata drepturilor și a taxelor la export datorate

18. *Normă*

Legislația națională precizează regulile care trebuie respectate, formalitățile care trebuie efectuate și facilitățile acordate în legătură cu stabilirea și plata drepturilor și a taxelor datorate la exportul definitiv.

Exportul de mărfuri

(a) Permisiunea de a exporta

19. *Normă*

Permisiunea de a exporta mărfuri se acordă imediat după finalizarea controalelor necesare de către autoritățile vamale și alte autorități competente, dacă:

— nu s-a constatat nici o infracțiune;

— a fost prezentată licența de export sau orice alt document solicitat;

— au fost plătite drepturile și taxele la export datorate sau au fost întreprinse măsurile corespunzătoare pentru asigurarea colectării acestora.

Note

1. Mărfurile care nu sunt exportate imediat după primirea permisiunii de a fi exportate pot rămâne sub control vamal până la exportul lor efectiv.

2. Statele pot preciza rutele vamale, adică șoselele, liniile de cale ferată, căile fluviale/maritime sau alte rute (conducte etc.) care trebuie să fie folosite pentru exportul mărfurilor.

20. *Practică recomandată*

Exportul de mărfuri nu trebuie să fie întârziat pe motiv că declarația vamală este incompletă sau că s-au constat nereguli minore în documentație, cu condiția să nu fie afectate interesele autorității fiscale, măsurile esențiale de control sau orice interdicție sau restricție de export care este în vigoare.

(b) Dovada ajungerii la destinație

21. *Normă*

În general, autoritățile vamale nu solicită dovezi privind ajungerea mărfurilor în străinătate.

Note

1. În general, o astfel de dovadă se solicită doar pentru mărfuri pentru care nu se poate obține în alt mod dovada exportului și pentru care este prevăzut dreptul la rambursarea sau scutirea unei sume apreciabile din drepturile și taxele interne și când există în mod întemeiat suspiciunea de abuz sau pentru anumite mărfuri care fac obiectul unor măsuri speciale de control (de exemplu, arme și muniții).

2. Atunci când se solicită o astfel de dovadă, aceasta poate fi o declarație depusă de destinatar și vizată de autoritățile vamale din țara de destinație.

(c) Rambursarea sau scutirea de drepturi și taxe interne

22. *Normă*

Legislația națională precizează regulile care trebuie respectate și formalitățile care trebuie îndeplinite pentru orice rambursare sau scutire de drepturi și taxe interne.

23. *Practică recomandată*

Mărfurile pentru care la exportul direct se poate obține rambursarea sau scutirea de drepturi și taxe interne trebuie să beneficieze de respectivele rambursări sau scutiri la cât mai scurt timp posibil după export.

Informații cu privire la exportul definitiv

24. *Normă*

Autoritățile vamale trebuie să se asigure că toate informațiile relevante privind exportul definitiv pot fi puse imediat la dispoziția oricărei persoane interesate.

Apendicele I la anexa C.1

FORMULAR-TIP

Pentru declarația vamală de export definitiv

<table>
<tr><td>Exportator/Expeditor (nume și adresă)</td><td colspan="2">Declarația nr.

Biroul vamal</td></tr>
<tr><td rowspan="2">Destinatar (nume și adresă)</td><td colspan="2">Declarant (nume și adresă)</td></tr>
<tr><td>Licență export nr.</td><td>Țara de destinație</td></tr>
<tr><td>Mod de transport și identificarea mijloacelor de transport</td><td colspan="2">Alte documente anexate</td></tr>
<tr><td colspan="3">Descrierea coletelor (mărci și numere, număr și tip); descrierea mărfurilor; greutatea brută</td></tr>
<tr><td colspan="3">Lista tarifelor, indicativul statistic, greutatea netă sau alte date cantitative, valoarea, natura, nivelul de impozitare și valoarea drepturilor și a taxelor

(Spațiu liber pentru completare)

Declarația de export

Localitatea, data și semnătura declarantului</td></tr>
</table>

Apendicele II la anexa C.1

Note

1. Formatul formularului-tip este formatul internațional ISO A4 (210 × 297 mm, 8,27 × 11,69 țoli). Formularul trebuie să aibă o margine superioară de 10 mm și o manșetă de 20 mm în partea stângă. Spațiul dintre rânduri trebuie să se bazeze pe multipli de 4,24 mm (1/6 țoli), iar spațiile pe orizontală pe multipli de 2,54 mm (1/10 țoli). Formularul trebuie să corespundă cu formularul Comisiei Economice pentru Europa (CEE), așa cum este el prezentat în apendicele I. Se permit mici abateri de la dimensiunile rubricilor, dacă acest lucru este cerut din diferite motive de statele care emit documentele, cum ar fi de exemplu sistemul de măsură nonmetric, particularități de aliniere a documentelor naționale etc.

2. Statele pot stabili standarde specifice de greutate pe metru pătrat de hârtie sau folosirea unor ghioșuri care împiedică falsificarea.

3. Standardizarea se referă numai la dimensiuni și aranjare în pagină; cuvintele-cheie incluse în formularul-tip indică doar natura informației care trebuie înscrisă într-o anumită rubrică. Fiecare țară are libertatea de a înlocui aceste cuvinte în formularele proprii, folosind cuvintele pe care le consideră potrivite, fără a denatura natura informației cerută de formularul-tip.

4. De asemenea, autoritățile pot stabili omiterea în formularele proprii a unor specificații din formularul-tip care nu sunt cerute în mod expres. Spațiile rămase astfel libere pot fi folosite pentru scopuri oficiale.

5. Specificațiile suplimentare cerute de autorități și care nu sunt incluse în formularul-tip pot fi trecute în „spațiul liber pentru completare”.

FORMULAR-TIP

de factură

Vânzător	Data şi numărul facturii Alte date
Destinatar	Cumpărător (dacă este altul decât destinatarul)
	Ţara de origine a mărfii
Informaţii privind transportul	Termenele şi condiţiile de livrare şi plată

Mărci şi numere, numărul şi tipul coletelor. Descrierea mărfurilor (în clar sau/şi pe coduri)	Greutate netă, kg	Volum m^3
(Spaţiu liber pentru completare)		

Specificaţia mărfurilor (pe coduri şi/sau în clar)	Cantitate	Preţ unitar	Suma

Ambalare	Inclusă mai sus	Neinclusă mai sus
Cheltuieli de transport		
Alte cheltuieli (a se specifica)		
Asigurare		
Suma totală a facturii		

ANEXA III

ANEXA F.6

ANEXĂ PRIVIND RESTITUIREA DREPTURILOR ȘI A TAXELOR LA IMPORT

Introducere

În timpul operațiunii de vămuire a mărfurilor declarate pentru import definitiv sau după acordarea liberului de vamă, importatorul sau autoritățile vamale pot constata că baza de calcul pentru impunerile vamale a fost incorectă datorită, printre altele, unei erori a autorităților vamale, a declarantului sau a unei alte persoane în cauză (de exemplu expeditorul sau transportatorul) și din cauza căreia drepturile și taxele la import percepute sau care urmează să fie percepute sunt mai mari decât cele care ar fi efectiv de plătit. Este, de asemenea, posibil ca mărfurile să fie deteriorate, distruse sau pierdute în mod irecuperabil în urma unui accident sau a unei situații de forță majoră, în special înainte de acordarea liberului de vamă; în acest caz, pentru echitate, drepturile și taxele la import deja percepute pot fi restituite în întregime sau parțial.

După cercetarea faptelor, persoana respectivă poate să obțină o restituire a sumei excedentare plătite sau, dacă plata nu a fost efectuată, scutirea de suma ce depășește cuantumul real al drepturilor și taxelor la import.

Este important, în special în cazurile în care suprataxarea se datorează erorilor autorităților vamale sau unor împrejurări în afara voinței importatorului sau persoanei în cauză, ca rambursarea să fie făcută fără întârziere și cu minimum de formalități. În unele cazuri însă este necesar ca rambursarea să aibă loc în anumite condiții sau cu respectarea unor măsuri de protecție împotriva fraudelor și abuzurilor.

Dispozițiile prezentei anexe nu se aplică restituirilor aflate sub incidența regimului de *drawback* sau restituirilor de depozite ce constituie garanții pentru plata drepturilor și taxelor la import.

Definiții

În sensul prezentei anexe:

(a) „restituirea drepturilor și a taxelor la import” reprezintă restituirea totală sau parțială a drepturilor și taxelor achitate pentru mărfurile declarate pentru import definitiv sau scutirea, parțială sau totală, de astfel de drepturi și taxe la import atunci când plata nu a fost efectuată;

(b) „drepturi și taxe la import” reprezintă drepturile vamale și toate celelalte drepturi, taxe, și redevențe sau alte impuneri care sunt percepute la sau în legătură cu importul de mărfuri, fără a include redevențe și impuneri ce se calculează procentual față de costul aproximativ al serviciilor prestate;

(c) „liber de vamă” reprezintă acțiunea prin care vama permite mărfurilor supuse operațiunii de vămuire să fie puse la dispoziția persoanelor interesate;

(d) „persoană” reprezintă atât persoană fizică, cât și persoană juridică, dacă din context nu reiese alt sens.

Principiu

1. *Normă*

Restituirea drepturilor de import și taxelor la import este reglementată de dispozițiile prezentei anexe.

Domeniul de aplicare

2. *Normă*

Legislația națională precizează cazurile și condițiile în care cuantumul drepturilor de import și taxelor la import, plătite sau calculate pentru plată, depășește suma datorată legal și pentru care se prevede restituirea drepturilor de import și a taxelor la import.

Notă

Restituirea nu se efectuează pentru drepturile de import și taxele la import care au fost restituite sau se vor restitui conform altor dispoziții.

Cazurile în care poate fi aprobată restituirea drepturilor și a taxelor la import

Erori de evaluare

3. *Normă*

Restituirea drepturilor și a taxelor la import este garantată în cazurile în care se stabilește că s-a produs o suprataxare în urma unei erori de evaluare.

Mărfuri cu o valoare mai mică decât cea declarată

4. *Normă*

Restituirea drepturilor și a taxelor la import se efectuează în cazurile în care se constată că ele au fost calculate pe baza unor valori mai mari decât cele legale, cu condiția ca această constatare să corespundă faptelor stabilite de autoritățile vamale.

Încadrare tarifară incorectă

5. *Normă*

Restituirea drepturilor și a taxelor la import se efectuează dacă a survenit o suprataxare ca rezultat al unei încadrări tarifare incorecte a mărfurilor declarate, cu condiția ca această constatare să corespundă faptelor stabilite de autoritățile vamale.

Mărfuri deteriorate, distruse sau pierdute

6. *Normă*

Restituirea drepturilor și a taxelor la import este acordată pentru mărfurile deteriorate, distruse sau pierdute în mod irecuperabil în urma unui accident sau a unei situații de forță majoră, înainte de acordarea liberului de vamă pentru import definitiv, cu condiția ca această constatare să corespundă faptelor stabilite de autoritățile vamale.

7. *Normă*

În cazurile în care mărfurile care au fost exonerate parțial sau total de drepturi și taxe la import, datorită unor utilizări speciale, au suferit deteriorări, distrugeri sau au fost pierdute în mod irecuperabil în urma unui accident sau a unei situații de forță majoră, după acordarea liberului de vamă pentru import definitiv, se va proceda la restituirea cuantumului drepturilor și a taxelor la import la care s-a aplicat scutirea de taxe, cu condiția ca deteriorarea, distrugerea sau pierderea să fie stabilite conform cerințelor autorităților vamale.

Notă

Resturile mărfurilor care se încadrează la normele 6 și 7 pot fi:

(a) considerate ca vămuite pentru import definitiv, în starea în care se află, ca și când ar fi fost importate în starea respectivă sau

(b) reexportate, sau

(c) predate fără nici o impunere la autoritatea fiscală, sau

(d) considerate la controlul vamal ca fiind fără valoare comercială și fără speze pentru autoritatea fiscală,

după cum dispun autoritățile vamale.

Mărfuri care nu corespund specificațiilor convenite

8. *Normă*

Restituirea drepturilor și a taxelor la import este acordată pentru mărfurile importate care au defecte sau nu corespund specificațiilor la momentul importului, care nu au fost modificate, reparate sau folosite în țara importatoare și care sunt reexportate într-un interval de timp rezonabil fie la furnizorul străin, fie către altă persoană indicată de acesta. Totuși, utilizarea mărfurilor nu împiedică rambursarea, dacă aceasta a fost indispensabilă pentru a se constata defectele sau alte cauze care au determinat reexportarea mărfii. În locul reexportării, marfa se poate preda la autoritatea fiscală, poate fi distrusă sau declarată fără valoare comercială sub control vamal, după cum decid autoritățile vamale. Abandonarea sau distrugerea mărfurilor nu implică nici un fel de obligații financiare față de autoritatea fiscală.

Notă

Restituirea drepturilor și a taxelor la import pentru mărfurile menționate în prima frază a prezentei norme poate fi încadrată și la normele 4 și 5, dacă mărfurile nu sunt reexportate.

Lipsuri

9. *Normă*

Rambursarea drepturilor și a taxelor la import se efectuează pentru mărfurile declarate ca aparținând unui transport despre care autoritățile vamale au stabilit că de fapt acele mărfuri nu au fost importate pe teritoriul vamal.

Mărfuri plasate sub alt regim vamal

10. *Practică recomandată*

În cazurile în care autoritățile vamale dau aprobarea ca mărfurile declarate inițial pentru import definitiv să fie plasate sub alt regim vamal, restituirea trebuie aplicată pentru toate drepturile și taxele la import excedentare.

Procedura de rambursare

11. *Normă*

Procedura stabilită pentru solicitarea rambursării drepturilor și a taxelor la import trebuie să fie cât se poate de simplă.

Notă

Procedura de rambursare poate fi inițiată fie la cererea persoanei fizice sau juridice, fie la inițiativa vămii.

12. *Normă*

Deciziile asupra cererilor de rambursare vor fi luate fără întârziere și comunicate în scris solicitanților, iar restituirea sumelor excedentare se va efectua de îndată ce s-a făcut verificarea cererilor.

13. *Normă*

În cazurile în care vama stabilește că suprataxarea este rezultatul unei erori din partea autorităților vamale în stabilirea drepturilor și a taxelor la import, restituirea va fi efectuată cu prioritate.

Termenele

14. *Practică recomandată*

Dacă termenele stabilite depășesc data-limită pentru depunerea cererilor de restituire, aceste termene trebuie fixate astfel încât să țină cont de împrejurările fiecărui caz de restituire a drepturilor și a taxelor la import.

Informații privind restituirea

15. *Normă*

Autoritățile vamale se vor asigura că toate informațiile relevante cu privire la dispozițiile privind restituirea drepturilor și a taxelor la import pot fi puse imediat la dispoziția oricărei persoane interesate.